

FOGARAS ÉS VIDÉKE

Társadalmi, szépirodalmi és közgazdasági hetilap.

Előfizetési ár:
Helyben házhoz hordva, vidékre postán küldve:
Egész évre 8 Kor., félévre 4 K., 1/4 évre 2 K.
Egyes szám ára 16 fillér.

Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.
Szerkesztőség és kiadó-hivatal: Thierfeld D. könyvkereskedése.

A hirdetések díját jutányosan számítjuk.
Nyílt tér: soronkint 20 fill.
Hirdetések és Nyílt tér díja előre fizetendő
Kéziratokat nem adunk vissza.

Más idők.

Minden vármegye életében fontos, sőt legfontosabb tényező az alispán. Ő tőle függ a megye haladása, boldogulása, ő rá tekint a sok várakozó szem, ő nála csoportosul a sokféle panasz. Nehéz, felelősségteljes állás ez, mert sok munkával jár, de megvan ám a szép jutalma is: az egész megye szeretete, tisztelete, a tekintély, hogy a prózai anyagiakat ne is említsük.

Fogarasmegye szeretett alispánja: Kapocsányi Mór elhunyt. Élete sok munkában, fiatalsága szép alkotások között folyt le, de a sors lecsapott a tevékeny, életerős férfira. Rettentő betegségével ugyszólván sok-sok évig a szobához volt kötve az az ember, aki megyéje, népe boldogulásán oly sokat munkálkodott, míg tehetett. Igaz, hogy kartársai helyettesítették, de azért mégis évről-évre fájdalmasabban éreztük az erélyes kéz vezetését, elgyöngülését. Ez évek alatt az állapotok türethetlenné váltak nálunk.

A közönség védelem nélkül ki volt szolgáltatva minden veszedelemnek és épen ezért megkönnyebülten sóhajtott fel mindenki, midőn végre rendszeren be lett töltve az oly sokáig üresen álló tekintélyes hely.

Az új alispán: Belle Sándor nehéz napoknak nézett elé. Az évek óta visszamaradt dolgok átvétele, tanulmányozása, rendezése, óriási munkát róttak vállaira, de ezek a vállak elbirják a munkát, hiszen évek hosszú során át közmondásos szorgalom jellemezte őt hivatalában.

Lassan, de biztosan kezdett ő hozzá és haladt az ügyek rendezésében az alatt a rövid idő alatt is, amióta elfoglalta a díszes, de nehéz állást. És mi, belátva a nehéz helyzetet, a rengeteg munkát, mely nap-nap mellett reá vár: nem is panaszkodtunk, nem háborgattuk őt mindaddig, amíg a sokféle zsarolásnak kitett szegény közönség feljajdulása el nem hatott füleinkhez. Csak most, amikor már végképen türethetlenné lett a helyzet,

mikor az amugy is nehéz megélhetési viszonyok a hus, zsír, liszt és minden más piaci élelmiszer naponként hihetetlen arányban növekvő drágulása folytán már-már elviselhetetlenekké váltak — csak a 12-ik órában emeltük fel szavunkat, — mint azt hivatásunk követeli — a közjó érdekében.

Hála a helyzetet belátó, ügybuzgó alispánnak, szavunk nem hangzott el a pusztában. Ő hű öre akar lenni a reá várakozó szemmel néző, sokáig védelem nélkül álló közönségnek és a sajtó szavát meghallgatva, a megye szócsövén át fülébe jutott panaszokat átérzve: megkezdte áldásos munkálkodását, mindnyájunk háláját és elismerését kiérdemelve erélyes és talán célra is vezető rendelete kiadásával.

Más idők következhetnek ez után! A közönség ujultan lélezkedik fel, örömmel látva, hogy van hát mégis valaki, akihez bátran és reményteljesen fordulhat panaszával, hiszen meghallgatják és elintézik baját. Új ember ült Fogaras

TÁRCA

ELJÖTTÉL!

I.

Eljöttél s úgye itt maradsz?
Való az és nem álom:
Hogy két karomban tartalak
Én édes, szép virágom.

Való, hogy itt vagy s itt maradsz
Valóság lett az álom —
Az igaz boldogság leszállt
Az égből, álomszárnyon.

II.

S tudj isten, mégis remegek
Mig átölelve tartalak
S remegve, félve keresem
Szép válladon a szárnyakat.

Úgy féltelek, hogy visszaszállsz
És itt hagysz újra engemet,
És könnyes szemmel nézhetem
Majd újra, te üres helyed . . .

Dr. Vértessy Gyula.

A HAVASOKON.

Mély csönd! . . . Csak néha-néha hallszik
Az alvó juhok lágy kolompja! . . .
A szép természet mélyen alszik,
Letűnt a nap izzó korongja.
Szürke ködbe vész lent a tájék,
Mély völgy ölen kis falvak tornya.
Mintha ijesztő árnyat látnék,
Olyan zord lesz a havas orma.

Lázás szemekkel nézek széjjel
Királyi trónusomon állva.
Oh, mily fonséges itt az éjjel! . . .
Ide nem hat a földi láрма,
Átszellemül a test, a lélek,
— Hűs esti szellő lágyan lebben, —
Egészen más világban élek:
Mintha az isten laknék ebben! . . .

A völgyben zúgó szilaj patak
Itt főt parányi forrás csupán.
— Pihenni térő pásztor halad
Vezér ürü kolompja után. —
Ragyog a fényes égi tábor,
Itt szelid pásztortüzek égnék.
Lelkemet elfogja a mámor:
E béréfok hű képe az égnék! . . .

Csillag helyett itt a pásztortűz,
Isten a szent természet maga.
Mit pásztorok hite egybefűz:

A vallás, éltük fényes napja.
Hitetlen ember! jöjj fel ide,
S az istent fűben, fában látod,
Fölébred lelked tiszta hite,
S élted végét nyugodtan várod!

Halmy Gyula.

A három anyós.

A „Fogaras és Vidéke” számára
írta Gremesperger Alajos.

Törösváry Jenő gavallér, jovialis ember volt, ki amellet, hogy imáda feleségét, imáda — anyósát is. Amint egy alkalommal épen a rózsafáit nyesegette kertjében, kapja a táviratot, hogy anyósa az esti vonattal megérkezik. Kis feleségének nem szólt semmit az örömhírről, hanem hallgatott, hogy meglepetését szerezzen.

Pazar fényben uszott a mundryai állomás épülete a villamvilágítástól, midőn Törösváry Jenő harsány hangon kiált a verandáról a kocsiának:

— János fogj be!

— Igenis, instállok ásan! szólt János.

Nyomban megjelent azouban a háziasszony is.

Sirolin

a legkiválóbb tanárok és orvosoktól mint hathatós szer:

tüdőbetegségeknél, légzőszervek hurutos bajainál u. m. idült bronchitis, számarhurut és különösen lábbadozóknál influenza után ajánlatik. Emeli az étvágyat és testsúlyt, eltávolítja a köhögést és a köpetet és megszünteti az éjjeli izzadást. Kellemes szaga és jó íze miatt a gyermekek is szeretik. A gyógyszerárakban üvegenként 4 K.-ért kapható. Figyeljünk, hogy minden üveg a következő cégnyomással legyen ellátva: F. HOFFMANN-LA ROCHE & CO vegyészeti gyár BASEL (Svájc.)

alispáni székébe és ezzel — mindnyájunk reménye szerint — új idő virult Fogarasra. Nem leszünk ezután védtelenül kiszolgáltatva mindenkinek, van aki vasmarokkal nyul bele a megyei és községi közigazgatás adminisztratív teendőibe s örökös végre a közönség érdekei felett is!

Sok fonás, sok türehtelen, tartahatatlán dolog ekzisztál Fogarason és ezek szanálására egyedül az alispán van hivatva. Épen ezért üdvözljük őt a haladás útjára léptekor, ezért örvendezünk, hogy végre megtaláltuk egymást: közönség és alispán! Együtt érezve, együttmunkálkodva bizonyára dicső eredményeket érhetünk majd el.

A piaci drágaság ügyében hozott alispáni rendelet célszerűsége és erélyessége költötte bennünk ezeket a gondolatokat, érzelmeket, örömet és azzal fejezzük be sorainkat, hogy bár ez épen a legszükségesebb dologra: a húsárak leszállítására vonatkozólag nem intézkedik, pedig az lenne a legfőbb, a legszükségesebb, de reméljük, hogy alispánunk e fontos dolgot is belátva, mihamarabb azon a bajon is segíteni fog. Segítsen is kérjük sürgősen, a minimumra szállítván le a húsárakat.

Adjon az isten erőt és kitartást alispánunknak arra, hogy e megkezdett uton: a haladás és erélyes következetesség, az igazság útján haladjon tovább, sok-sok ideig. Tudjuk, hogy a köteleességteljesítés útja tövisekkel, akadályokkal van tele, s az igazság erejét, a szókimondást nem igen

szeretik az emberek, de aki a fáradságot leküzdí, aki sem egyéni, sem semmiféle más érdekeket tekintetbe nem véve, a közjó felvirágzásán, a megye haladásán és jólétén fáradozva halad és áttöri a gátakat, kettévágja a gordiuszi csomókat az később sima, akadálytalan uton halad mindig előre, azon az uton, amely a közönség elismerésével, tiszteletével és szeretetével van kirakva!

Halmy Gyula.

A háboru hatása a művelődésre.

Az ideai orosz-japán háboru s közelebről a most nálunk folyó hadgyakorlatok élénk eszmecsere tárgyát képezték egyik előkelő társaságunk összejövetelén. A vélemények természetesen igen eltértek egymástól és mivel az idő nem volt elég hosszú arra, hogy kellő okadatulással fejtssem ki nézetemet a háborura vonatkozólag: szerkesztő ur b. engedelmével itt mondom el megtámadott állításom indokait.

Azt állítottam ugyanis a fent említett társalgás közben, hogy a háborunak közvetlen hatása van a művelődésre. Lássuk, igazam volt-e?

A lefolyt száz esztendőből hetven év volt háborus és csak harminc olyan, amelyben a földnek tulnyomó része a béke áldásait élvezte. Azért mondom, hogy „tulnyomó része“, mivelhogy a legbékésebb korszakban is akadt a földnek olyan zuga, ahol az emberek egymás ellen küzdöttek.

Kicsiny korunktól belénk csepegtetik azt a hitet, hogy a háboru és a művelődés meg nem férnek egymás mellett és az emberek szentül hiszik, hogy tökéletes lesz az emberiség, mihelyt lemond a verokedés gyönyöreiről. Ugy vagyunk a háboruval, mint a nagy elemi csapásokkal, amelyeknek csak káros hatását észleljük, de nem akarjuk

elismerni, hogy tisztítólag és termékenyítőleg is hatnak, pedig a mindennapi tapasztalás bizonyítja az utóbbit, a történelem pedig igazolja, hogy a háborunak mindenkor megvolt a maga mivelő hatása.

Általában véve téves fölfogás, ha azt hirdetjük, hogy a háboru a kultura ellensége. Sajátképen nem is azok állanak szemben egymással a csatamezőn, hanem mindenkor két különböző kultura: egy kiélt és egy fiatal, győztes az lesz, amelyik életképesebb.

Hogy melyik kultura felel meg inkább a lét feltételeinek, azt nehéz megítélni addig, amíg a küzdelem tart, sőt később is jó hosszú ideig. Lám, amikor Róma és Karthago állottak szemben egymással, a látszat a karthagói műveltség mellett szólt. Az volt a fényesebb, a szembeszökőbb, de alapjában véve meg volt már rongálva és a tulfinomodás férgé ragódott gyökerén. Az erkölcsi züllés belevitte a marazmuzt, a vénségnek lassu, de biztos haldoklását és mint túlerett gyümölcs, lehullott az emberiség fájáról, mihelyt ezt kiméletlenül megrázta a Róma felől támadó erős hatalmu szél. El kellett pusztulnia, hogy helyet adjon egy másik, életrevalóbb kulturának.

A háboru paradoksznak látszó, — de alapjában véve, igaz szempontból megítélve viszonyát a kulturához, sajátképen a műveltségnek kvártélyesinálója. Minden háboru az, kivétel nélkül, még a legkegyetlenebb is, mert annak is levonja tanulságait a humanizmus. A nagy, középkori hadakozásból merítette az európai emberiség azt a tudatot, hogy a sebet, amit a harc dulása okoz, gyógyítani kell. A mult századbeli harcok gyümölcse a genfi konvenció, amelynek törvényeit ma mindenütt törvénybe tartják, ahol civilizált népek laknak. Ez a fölfogás már nem éri be a pusztát, utólagos gyógyítással, hanem előzetesen gondoskodik róla, hogy a háború el ne fajulhasson csupán öldökléssé. A műveltség, ahogy fejlődött és életerős lett,

— Minek fogat be lelke most? hova megy?

— Kimegyek a vasutra. Csak az imént kaptam értesítést, hogy vasuti baleset történt.

Ez alatt befogta János a két angol félvért s előállt a hintóval. Törösváry Jenő bucsut véve feleségétől, egy pillanat alatt a kocsin termett. A kocsi kifordult az udvarból, a félvérek gyors ügetésben röpitették a kocsit a mundryai keramit uton, csak a lovak patáinak egyhangu zaja volt hallható.

Pár perc alatt az állomáson volt Törösváry Jenő, leugorva a kocsiról besietett a perronra, hogy az érkező vonathál anyósát fogadja.

A vonat füttyentett s berobogott a pályaudvarra. Törösváry Jenő örömmel segítette le az anyósát s a kölcsönös üdvözlés után karját nyújtotta, hogy a kocsihoz kivezesse. Alig ültek a kocsira, midőn a mundryai keramit uton gázvilágítás mellett a félvérek csakhamar beröpitették a kocsit a csinos falusi kastély udvarára.

A verandán szorongó szivvel várta Törösváryné férjét, mert a vasuti szerencsétlenség hatása alatt állt még mindig.

A kocsi megállt a veranda előtt, Törösváry hirtelen leugrik, lesegítette anyósát, a fiatal háziasszonyka pedig leszaladt a lépcsőkön, hogy anyját üdvözlje.

Örültek egymásnak, de Törösváryné, ki még mindig a vasuti baleset hatása alatt

állt, izgatottan tudakolta férjétől a történeteket.

— Édes Jenőm, beszéljen hát a vasuti szerencsétlenségről. Mondja csak mi történt?

— Semmi édes lelke, semmi különös nem történt, csak egy közönséges, mindennapi vasuti baleset.

— De beszéljen, mi volt az a közönséges, mindennapi vasuti szerencsétlenség.

— He he he! nevetett Törösváry Jenő, hát nem látja édesem? Itt van előttünk. Megérkezett az — anyósom!

Törösváry az anyósához lépett, megcsókolgatta kezét és az imádott anyós megértette, jót kacagott veje legujabb tréfáján.

* * *

A bethleni uri-kaszinónak egy kiváló alakja volt Bükkösy Béla, ki még akkor is, midőn már nős volt, nagyon szerette a kaszinó-társaságot. Nem egyszer történt meg, hogy ha kirugott a hámból, elszedtem a pénzét, sőt egy alkalommal egy darab ezrest (de még akkor, midőn az ezresek forintról szóltak), hogy vagy el ne veszítse, vagy el ne lopják tőle.

Mikor ezt az ezrest elvettem tőle, nagyon handabandázott vele a cigány orra előtt, fülébe huzatván kedves nótáját: „Sugjad a fülembé, hogy szeretsz . . .“

Másnap, mikor a pénzét visszaadtam neki, mindig nagyon hálás volt. Különben is

jó fiu volt, annyira jó, hogy a világon sem volt nála nagyobb papucshős.

A bethleni uri-kaszinó már körülbelül egy hónap óta nem látta Bükkösy Bélát, de még az utcán sem volt látható. Mindenki azt hitte, hogy beteg, de házi orvosa állítása szerint semmi baja sem volt, vagy talán sikerült feleségének, annak a jó asszonykának őt a jó utra terelni.

Egy szép alkonyatkor a bethleni sétány lombos fái alatt a legnagyobb meglepetésemre szemközt jött Bükkösy Béla, de bizonyos levertség volt arcáról leolvasható.

— Szervusz Béla! Barátom, már ezer esztendeje, hogy nem láttalak. Hol jársz mindig, hogy nem mutatod magad? A kaszinónak feléje sem nézel.

— Barátom, ne kérdezz, rossz napok járnak.

— Hát mi bajod van, micsoda rossz napjaid vannak?

— Tudod, mióta az a vasuti szerencsétlenség történt, azóta sehogy sem érzem jól magamat.

— Micsoda? Vele vasuti szerencsétlenség történt? Mikor?

— Nem tudod? Hisz már egy hónapja

— Minek?

— Hát annak, hogy megérkezett az — anyósom.

— Értelek! Szervusz Béla!

felülemelkedett a nyers ösztönön és a benne rejlő erkölcs szédítő hatását a háborúval szemben is gyakorolja.

Ami a háborút annyira félelmetessé teszi és első látásra szembehelyezi a kultúrával, nem annyira a gazdasági károsodás, a vagyoni pusztulás amelyet okoz, mint inkább a nagy veszteség az emberéletben. Ezért lázad fel ellene a humanizmus és ezért hangoztatja, hogy a rothadó béke is jobb a legvirágzóbb háborúnál. A harci kedv barátai ezzel szemben — nem is egészen jogtalanul — hangoztatják, hogy a kultúra munkája is megköveteli az áldozatokat, sőt nem is volna haladó kultúra háború nélkül. Az első állításra nézve fel lehet hozni, hogy minden új találmány kipróbálásának, tökéletesítésének és életbeléptetésének vannak számos halottai, — a másodikra nézve pedig azt mondom, hogy nem volt még haladás a művelődésben, amelyet nem kellett volna ráerőszakolni az emberiségre, amely ráerőszakolásnak háboru a neve és a formája.

Amerika még mindig civilizálatlan vadon volna, a nagy háborúk nélkül, amelyeket a civilizáció harcosai vívtak a bennszülöttek ellen. S ugyanezt a processust látjuk ma Ázsiában: az új műveltség küzd a régi orthodoxiával.

Lássuk már most, hogyan áll meg a föltevés, hogy a háborúnak kizárólag emberirtás volna a célja. Ha igaz volna e tétel, Európának rég lakatlannak kellene lennie, de ahelyett mit látunk? Azt, hogy minden háború után megszorodott a lakosság száma. A harminc éves háború előtt, tizenkét millió ember lakta Németországot, mely szám a vesztfáli béke után négy millióra csökkent ugyan, de nem mult el egészen a XVII-ik század és Németország lakossága már 15 millióra szaporodott. A XVIII-ik század végén pedig már 25 millió lélek lakta Germánia földjét, noha a hétéves háború és a francia forradalmi harcok közbe estek. Ma

pedig több mint ötven millió ember lakja Németországot, noha a nagy, francia-poros háború is végezte pusztító munkáját.

Távol legyen tőlem, hogy a háborút dicsőítsem és neki a „szükséges rossz“-nál nagyobb szerepet vindikáljak a művelődés munkájában. Az egyoldalú felfogás ellenében akarom csupán megvédelmezni, amely csakis rosszat lát benne. A természet átalakító és fejlesztő működésében a vihar is megvan a maga szerepe, munkaköre. A vihar, amely letöri az ágakat, sőt kidönt egyes, még életképes törzseket is, elsősorban helyet csinál az új életnek, amely erősebb és hivatottabb arra, hogy betöltse azt a helyet, amely az életnek van szánva. A háború: a vihar, az emberiség örök életében, és ki merné állítani, hogy egészen céltalan és fölösleges.

H.

Egyesületi életünk.

Eddig, minden számunk vezető, sőt legtöbb belső cikke is községünk és vármegyénk fejlődésével, célszerűségével, szóval annak fölvirágozásával foglalkozott. Az épület külsejét vizsgáltuk unos untig, — mert reánk fért, — most nézzük az épület belső berendezését, vagyis foglalkozzunk — a varietas delectat kedvéért — társadalmi problémákkal is.

Már a mult számban megkezdtük cikksorozatunkat a: nők érdéssél most foglalkozunk egy kissé egyesületi életünkkel is!

Tesszük ezt különösen azért, hogy olvasóink és munkatársainknak, szóval a n. é. érdeklődő közönségnek anyagot szolgáltatassunk a „pro et contra, audiat et altera pars“ féle vélemények megírására vonatkozólag.

Az „anyós“ szó némelyek szerint egy rémfogalom. Különbözőképp definiálják. Kondor Balázs bizonyosan azt mondaná, hogy „az anyós akkor jó, ha olyan, mint a hal — hideg.“ Mások meg úgy definiálnák, hogy „az anyós nem egyéb a családi életben, mint a koalíciónak egy személyben való megtestesülése.“

Pedig nagyon sokan tévednek, főként pedig azok, akik csak azért nem mernek megnősülni, hogy anyóst ne kapjanak. Mert hát a fenti példákban is látjuk, hogy nem az anyósok, hanem a nők egyike volt hibás.

Egyik vasárnap délután kivonultunk rekkenő hőségben családommal a városligetbe, hol élvezettel szívtuk magunkba a balsamos levegőt, éreztük az apró levelű hársfa virágának illatát, hallgattuk a patak csobogását s midőn mindebből kivettük a részünket, letelepedtünk egy terített asztalhoz, hol élveztük a szép cigányzenét.

Epen a Kukorica Jancsi akkordjai mellett tünt fel három elegáns hölgy, kik felénk közeledtek.

A legidősebb királynői alakjáról, a másik kettő csinos, lányos természetéről csakhamar felismerhető volt.

Asztalunkhoz ültek. Élénk lett a társalgás, szikráztak a szellemes megjegyzések, általános jó kedv volt. Nagyon jól éreztük magunkat, pedig az érkezett három hölgynek mindegyike „anyós“ volt.

Hogy én mennyire tiszteltem az anyósokat, pedig nekem nincs és nem is volt, (igy már érthető a nagy szeretet! Szerk.) mutatja az, hogy az egész kis társaságban, hol három valóságos, kettő pedig csak jövődöbeli anyós volt, én oly kitűnően érezttem magamat. De nem is lehet csodálni, mert az a három hölgy, az igazán szép, kedves, jó és boldog anyósok mintaképei.

Az . . . i öreg, galambosz bíró, mint adomát mesélte el nekem, hogy egy alkalommal egy fiatal parasztleány jött hozzá tanácsot kérni.

— Mi a vétked?

— Lakodalomban voltam, bíró uram.

— Az nem hiba fiam.

— De én vétkeztem.

— Mit?

— Előbb esőkoltam meg a lakodalomban az új asszonyt, mint az ura.

Eddig a vallomás. Az öreg ur elbocsátotta a bűnös leányt, de az eset annyira kivette sodrából, hogy rácsapott a íróasztalra magában felsóhajtván: „hogy az ördög nem tud engem ilyen lakodalomba elvinni!“

Én is szeretnék a tintatartómra ütni, hogy a sors oly kiméltelen volt velem, nem adott — anyóst, pedig inkább adott volna — egyszerre három ilyen anyóst.

Kérjük tehát, hogy cikkeinket figyelemmel olvassák végig s a helyeslő, kibővítő, vagy ellentétes véleményeket sziveskedjenek lapunkba beadni közlés végett, ez által akarván a fogarasi zszurnalisztikán — némiképen — valamit lendíteni.

Kaszinók, körök és egyesületek tekintélyes számban vannak már nálunk is, de ez a szám még mindig kicsiny arra, hogy jelentékeny szerepet játszó a mi társadalmi életünkben. Pedig a kor tanulságai azt követelik, hogy ezek a társadalmi egyesületek minél nagyobb számban legyenek s környezetükre minél nagyobb befolyást gyakoroljanak.

A mai kor jelszava: a közös célokért való tömörülés! Minden városban, községben és minden faluban néprétegek élnek, amelyeknek hasznára válik, ha egyesült erővel törekednek a közös célt elérni. Az már régi dolog, hogy az egyes, a magára utalt ember manapság hasztalan küzd olyan áramlatok és törekvések ellen, amelyek akár a megszokás, akár a tömeg által befogadtattak. Az egyes ember hasztalan próbálkozik anyagi ekzisztenciáját biztosítani olyan uton, amelyen a gazdagabbak, az erősebbek járnak. Angliában s Németországban már régóta fölismerték: az egyesült erővel való törekvés szükségességét s a törzsasztaltól kezdve egész a mánások klubjáig számlálhatatlan egyesületekben, körben, szövetségben tömörülnek az egyes néprétegek, hogy közös anyagi és erkölcsi célokat érjenek el.

Nálunk Magyarországon, még messze vagyunk attól, hogy a polgárság az egyesület révén tényleges eredményeket tudjon elérni.

Tanuljunk tőlük és fejlesszük minden erőnkkel kaszinóinkat, olvasóköreinket, egyleteinket, mert manapság csakis ezek a helyes és megfelelő bázisai annak, hogy egyesült erővel közös célokat érjünk el.

A mi, már meglevő, hasonló intézményeink két nagy alaphibában szenvednek. Az egyik az, hogy egy nagy részük politikai, vagy egyéni érdekeket szolgál. Vannak köreink, mindenféle vallású és nemzetiségű egyletek stb. . . stb. . . Természetes, hogy ezekben az egyesületekben s körökben nem fejlődhetik ki az a szellem, amely a tagokat: közös anyagi és erkölcsi célok elérésére ösztönzi, mert a széthúzó erők külön-külön szétforgácsolják erejüket a közös társadalmi élet rovására.

Nálunk óriási hiba az, hogy ezek az egyesületek nemzetiségi, sőt felekezeti érdekeket szolgálnak, azért küzdenek s ilyen körülmények között egyseges, pátriárkhális társadalmi életéről szó sincs!

S ez az oka annak, hogy ezek a

körök ahelyett, hogy egymással karöltve dolgoznának, egymással inkább rivalizálnak s inkább a forma kedvéért, mint szükségből hébe-korba a jótékonysággyér fügefalevelével takargatják tartalmatlan, vagy a fent érintett érdekekért szolgáló voltukat.

Az ilyen társadalmi egyesületek csakis úgy tudnak a társadalomnak hasznára válni, ha első sorban nem politizálnak, nemzetiségi érdekeket nem követelnek, hanem egymással karöltve dolgoznak. A békés együttműködésnek valóságos szerbtövisé a politika s a nemzetiségi érdek!

Ez mind csakis a társadalmi béke rovására történhetik.

Tisztelt uraim! Ne politizáljunk, ne csináljunk nemzetiségi érdekeket, ne torzsalkodjunk, mert úgy is rövid ez az élet s nekünk fogarasiaknak — amint olvashatják lapunk hasábjain is — van más, egyéb, fontosabb tenni valónk.

A másik fő hibája a mi társadalmi egyleteinknek ezeken a fenti érdekeken kívül az, hogy kizárólag mulatságok rendezésével foglalkoznak.

Talán alig van még egy olyan kis község széles e hazában, ahol annyiféle bál, tánceste, hangverseny s Isten tudná hogy mi lenne, mint Fogarason. A különböző nemzetiségi egyesületek ebben ünneplik s mutatják meg, hogy reuzálnak, hogy nyakra-főre: „magnum áldomásokat“ rendeznek: „modus est bibendi!“

A legtöbb ilyen körhelyiség egész éven át — néhány vasárnap kivételével — csak úgy kong az ürességtől, élet csak farsang idején van bennük, amikor rohamos egymásutánban követik egymást a táncmulatságok, „műkedvelői előadások és társas vacsorák.“

Sok egyletünk csak akkor tart gyűlést, vagy azért, hogy mulatságot rendezhessen. Célszerűtlen és erkölcsi tartalom nélküli való a mi egyesületi életünk társadalmunk rovására.

—6.

A fogarasi vadászegylet.

A „Fogaras és Vidéke“ című hetilap folyó évi 28. számában: „a fogarasi vadászegylet“ cím alatt megjelent cikkben az „Erdegyrési nemzeti vadásztársaságra“-ra vonatkozó közlemény — igazság szerint és megértés céljából — következőleg volna még kiegészítendő.

A hangzatos vadásztársaság első kötelességévé tüzte ki magának: a fogarasi vadásztársaságot „sprengolni“, (így nyilatkoztak) s a Fogarason állomásozó tisztviselő s más vadászat kedvelő tagokat a vadászat gyakorlásában korlátozni, mondván: ezután Fogarason csak az fog vadászni, a kinek mi megengedjük stb.

A budapesti s más idegen oda belépett uri vadászok tudta nélkül a fogarasi vadászegylet elől horribilis áron oly területeket vesznek ki, amelyek az idegen uri vadászoknak

sehogy sem felelnek meg, mert sem havasa, sem erdeje nincsen, mint pl. Fogaras is. E területeken össze-vissza nincs annyi nyul vagy fogoly, hogy az arra való vadászat nagyuri vadászra nézve élvezetes volna. Hiszen az idegen uri vadászoknak nem az a céljuk, hogy egy-két nyulért ide fáradszanak, hanem, hogy itt zergére, medvére vadásszanak. Ha ilyen területekre törekednék a nagysinki társaság, az más volna, de az is toladás, mert a régi fogarasi vadász-egylet mindig és mindenkor szívesen látta az idegen uri vadász-vendégeket zerge-, vagy medve vadászatra. Most azonban a nagysinki társaság, hogy olcsóbbra kerüljön a vadászat — az eddig 30—40 koronán birt havasi s más területeket 7—800 koronára verte fel.

A nagysinki vadásztársaság vezetősége közgyűlést hív össze, a közgyűlés előtt a határozatok már 8 nappal előbb készen, tisztázva, sőt aláírva is vannak, tehát akkor mit határoz a közgyűlés? Két-három nagysinki korifeusnak az akaratát!

A nagysinki vadászterületért fizetendő évi tagsági-díj soha sincs meghatározva, hanem a vezető ur tetszése szerint, ma 40 s holnap 100 korona. Erre azt mondják: „pénz van elég“, mert a budapesti illustris tagok rendelkezésre bocsájtották tárcájukat.

Vajjon mindezekről tudomásuk van-e a sinki egylet illustris vadász tagjainak s helyesnek tartják-e, hogy a nagysinki egylet csak a más szomszéd vadász-egyletek spengolására van alakulva? Ugy látszik, arról nem volt s még nincs tudomásuk, mert különben lehetetlen oly egyletet pénzzel ellátni, amely más társaságok tönkrejuttatására törekszik és 90 tag rovására 4—5 nagysinki tag grasszal és vadászik, mert van aki fizesse.

A f. évi augusztus 5-én kelt „Vadászlap“-ban Crausz ur a sok minden között azt is hirdeti, hogy a „nemzeti vadásztársaság“ területein a zerge, öz, medve stb. csak úgy hemzseg. Vajjon a Kálbor, Buchholz, Felmer, Huréz stb. ily területein mióta terem a zerge stb. vad?

Ez a „Vadászlap“-ban említett budapesti stb. idegen tagok megtévesztésére szolgál, hiszen azok nem tudják, hogy — egy-két terület kivételével — a nemzeti vadásztársaságnak havasai nincsenek, egy része a területeinek sik erdőnélküli községi határ, amelyeket minden okos számítás nélkül — bosszúból s hogy a szomszéd társaságokat tönkre tegyék — értéken felül, s tagok károsítására, mesés áron vettek ki. No csak egyszer jöjjenek ide az említett illustris vendégek, tudom, hogy nem kíváncsiak többet a nagysinki nemzeti vadászegylet területein vadászni s lemondanak arról is, hogy József főherceg Ő Fenségét védnökül felkérjék, hiszen ha területeiket (lásd Zankó Emil urnak megküldött vadász-jegyen feljegyzett községeket) megnevezzük, azokon alig van 2—3 havasi terület, a többi csak olyan mesés áron bérelt vadszegény terület, amelyen medve, zerge stb. soha-soha nem fordul meg, hacsak ketrecben nem.

De ezen vadásztársulat hamisan nevezi magát „nagysinki“-nek, hiszen Nagysink a régi szásztársulat székhelye és tulajdona, a nemzeti v. társulat arra törekszik, hogy lenyomja azt is, hogy ő legyen az ur Nagysinken.

Akik az ujságból, vagy vadászlapból olvassák a Crausz ur közléseit, azok elvan-

nak ragadtatva a területek nagyszerűsége miatt s nem tudják, hogy az egész csak mese — humbug!

Z.

H I R E K.

— **Kinevezés.** Annak idején megírtuk, hogy a helybeli m. kir. állami főgimnáziumnál, mivel szeptember hó 1-én a VIII. osztály is megnyílik s így a főgimnázium teljes lesz — két tanári állás vált szükségessé, egy magyar — német és egy latin görög tanszaku. Most a vallás és közoktatásügyi m. kir. miniszter a magyar német tanszakra: Krebsz Ernő rozsnói ág. h. ev. főgimn. r. tanárt a fogarasi áll. főgimnáziumhoz ideiglenes rendes tanárrá kinevezte. Az újonnan kinevezett tanárt hozza isten minél előbb körünkbe s kívánjuk neki, hogy jól érezze magát közöttünk.

— **Köszönetnyilvánítás.** A helybeli szünetidő ifjuság folyó hó 5-én rendezett, mulatsága alkalmából az állami főgimn. önképzőkör javára husz koronát adományozott. Fogadja ezért a kör köszönetét. Fogaras 1905. aug. 9-én. Az áll. főgimn. igazgatósága.

— **Táncmulatság.** A kereskedő ifjak f. hó 13-án (szerencsétlen szám, talán annál jobban fog sikerülni!) az az, vasárnap d. u. a városligetben táncmulatságot rendeznek, melyre ismételten föl hívjuk a n. é. közönség becses figyelmét.

— **Diák-mulatság.** Augusztus hó 5-én szombaton este, midőn az alkony leszállott, felgyultak a „Páris“-szálló nagytermének csillárai és hivatogatóan áradt ki a fény az utcára. A szünetidő ifjuság tartotta hangversenyét, melyre szép számmal érkeztek a vendégek. Pontban 1/9-kor a fogarasi ifjuság zenekara rázendített a Nyitányra, Bercsenyi nótáját (Biharitól) játszották igazi lelkesedéssel és tüzzel. A babér első sorban a zenekar lelkét, vezérét: Goldberger Lászlót, az ügyes muzsikust illeti meg, de megérdemli a dicséretet a többi is u. m.: Várnay Zoltán és Géza, Fleissig Emil, Thierfeld Mór és Samu, Hinc Rezső, Roth Jakab, Kosztend Frigyes, Haner Miksa, Lesmann János. A második szám: Vécsey Margit k. a. éneke volt, kit Mayer Irén k. a. kísért zongorán. János vitézből énekelt és magával ragadta a hallgatóságot. A precíz kíséret nagyban elősegítette a szép sikert. A harmadik számban Kallina Ernő a riporterről monologozott. Az ügyes monológ és előadás a közönség meglegedését vivta ki. Ismét egy bájos leányka lépett a podiumra: Jakab Margit k. a. adott elő zongorán magyar népdalokat, kellemes élvezetben részesítvén a közönséget, mely többször megújraza a szép játékot. Ezután Hersényi Andor ének száma következett aki szép bariton hangon énekelt egyes darabokat a „Hajduk hadnagya“ című operettből. A dalokat szépen kíséerte zongorán Fleissig Emil, frenetikus taps zugott végig a termen, midőn az ének véget ért. Ezután ismét az ifjusági zenekar helyezkedett el a pódiumon, hogy a „Hunyadi Induló“-val befejezze a szépen sikerült hangversenyt. A közönség többször megújraza az ifju muzikusok játékát. Terpszihore meg lehetett elégedve az áldozattal, amit ez éjszakán az ifjuság neki hozott. De kár, hogy a boldogság órái oly hamar elrepülnek. Keleten Auróra szétlebbenti a fátyolt, a mamák készülődni kezdtek és elvitték haza a boldogan fáradt leánykákat.

K. E.

— **Szerkesztő változás.** A „Brassói Lapok” szerkesztésében csak annyiban történt változás, hogy a Dr. Vajna Gábor neve helyett, most annak régi, tényleges, de névtelen szerkesztője Moór Gyula, ág. hitv. evangélikus lelkész neve került a fenti lap alá mint felelős szerkesztője.

— **A Fogarason szünidőző ifjuság hangversenyén** 20 korona volt a tiszta jövedelem, mely összeg a helybeli állami főgimnázium igazgatóságának átadatott. A szereplőknek ez uton is hálás köszönetet mond szíves fardozásaikért — a rendezőség.

— **Kevés az olvasó könyv.** A napokban Poe Allan Edgar: „Holló” című költeményét kerestem Szász Károly, vagy Lévy József fordításában s aranyért sem tudtam megkapni. Ebből, de más egyebekből is úgy látom, hogy kevés a jó irodalmi olvasó könyv, regény, vagy költemény kötet még mindig Fogarason. Igaz, hogy lapunk kiadójának: Thierfeld Dávidnak van „kölesön könyvtára” Fogarason, aki nagyon sokat áldoz erre, de az még nem rendelkezik olyan tekintélyes számmal, hogy községünk intelligens közönségét teljesen ellátna szórakoztató olvasókönyvekkel. Mint halljuk — az ev. ref. egyháznak szép könyvtára van, talán jó volna azt is az intelligens közönség rendelkezésére bocsátani, mert így csak a moly eszi azokat. Ha az ev. ref. egyház célszerűnek látja ilyen formán tegyen némi lendítést az olvasókönyvek terén. Különben itt is jó lenne valami nagy kölesönkönyvtárt fölláttatni a közönség használatára, mivel sajnos, egyetlen, erre hivatott intézményünk: a Kaszinó — sajtáságos dolognak tűnik fel bár — nem rendelkezik könyvtárral.

— **A hus árak szabályozása.** Nagyon alaposan és gyökeresen segítettek Somogy megyében azon a bajon a mely a husárak folytonos emelkedésével fenyegette a lakoságot. Miután ugyanis temérdek panasz hangzott el a husárak emelkedése miatt és sem kérés, sem fenyegetés nem használt a mézárásoknál, Sárközy Béla Somogy megye alispánja úgy vágta ketté a gordiusi csomót, hogy szabályozta a husárakat. Illetve három osztályba osztva megállapította a hus árát és szigorú rendeletben, nagy büntetés terhe alatt megtiltotta, hogy valamelyik mézárászekben ennél többet vegyenek. Ez rövid, de velős!

— **Nagy volt a sürgés, forgás.** A múlt hó 25-étől kezdve egészen e hó 10-éig nagy sürgés forgás volt oda künn a mezőn, mert most volt a dandárja ott künn a munkának. Julius hó 25-e körül kezdték az aratást nálunk s augusztus 7-10-e körül egyebet sem látott az ember a mezőkön, mint lovas és ökrös szekereket, melyek hűségesen szállították haza a keresztet s most szélteben csépelnek, gépelnek minden felé. Még egy pár hét s a sürgés forgás, az élet, megszűnik a mezőn, hogy az enyészet, a hervadás kezdje meg ott pusztító munkáját. Hja! . . minden mulandó itt ezen a sártekén!

— **Teljes vasárnapi munkaszünet.** Mindinkább nagyobb arányokat ölt az a mozgalom, amely a teljes vasárnapi munkaszünet elrendelését tűzte ki célul. A kereskedelmi alkalmazottak országos egyesülete Fogarassal is érintkezésbe lépett és itt természetesen nagy örömmel fogadták a jó szándékot. A kereskedelmi alkalmazottak most széles körű akcióra készülnek, hogy a teljes vasárnapi munkaszünet eszméjének nem csak az alkalmazottakat, hanem főnökiket is megnyerjék, hogy a szeptemberben összeült

parlament kész törvényjavaslattal szabályoztassa végre ezt a nagy fontosságú kérdést. Az akciót kiakarják terjeszteni az egész Erdélyre!

— **Tantaluszok.** Minden fogarasi ember egy-egy modern Tantalusz, aki hiába eped egy kis esőért. Ma is forraló, gyilkos hőség volt, a hőmérő képtelen mennyiségű fokot mutatott, ami már voltaképen nem is hő „mérséklet”, hanem valóságos hő „szertelenség”. A héten ugy este felé 7 óra tájban sűrű felhők tornyosultak az égen. Sok ezer tikkadt Tantalusz nézte reménykedve az eget, hol csak egy tobzódtak a jótékony esőtől duzzadó fellegek, de persze hiába. Nem azért tömörültek a felhők, hogy enyhítsenek, hanem azért, hogy növeljék a Tantaluszok kínjait. Egy csepp eső sem esett s az óriás hőségben újra izzadt minden, mint a mélységes poklok katlanjai.

— **Kifosztott napszamos.** Székely Mózes napszamos szorgalmasan hajtogatta a „tőke levit”, de később ebben annyira elfáradt, hogy kénytelen volt Morfeusz karjaiba vetni magát a mulatozás színhelyén. Ezen alkalmat fölhasználva egy eddig ismeretlen szemfüles társa megfosztotta kettős fedelű órájától és 4 korona pénztől. Mikor az alkohol andalító mámorából fölocsudott észrevette, hogy meglopták. Most kerési a tolvajt; de már késő.

— **Locsolásról.** Most már igazán nem tréfa a hőség. Megszűntek a dalok a nyári hőségről, nem lehet már hasonlatokkal teli apercukat mondani, mert hát a nap élesen, mint valami tüzes kasza pengéje tűz alá és az emberek csak úgy szédülnek a megdöbbenő hőségtől. Mi természetesebb annál, hogy mindenki úgy védekezik a meleg ellen, ahogy tud, a védekezés módjai közé tartozik az is, hogy a házak előtti járdákat föllocsolják. Eközben azonban sokan megfelekeznek a közegészségügyi szabályok legelőkelőbb követelményeiről is és a járdák locsolásához piszkos, szappanos mosdóvizet, zsiros, ételhulladékot mosogatólevet használnak, minek következtében a nagy hőségben gyorsan bekövetkező elpárolgás tartama alatt, helyenként türheterlen bűz támad. Szóvá tesszük ezt a dolgot, hogy végre megtudják azok is, akik eddig talán nem tudták, hogy a szennyes vízzel való locsolással épen annyit ártanak, mint amennyit a locsolással használnak. Ezúttal kérjük Maron Józsefet, hogy mostanában gyakrabban locsoltassa az utcákat, ne csak a főutakon, hanem a Hid-utcában is, ahol most a katonaság s az Olthid építéséhez járó kocsik óriási porfelleget csapnak.

— **Fogarasi népfürdő.** Kádfürdők március hó 1-től: I. oszt. 1 kor. II. oszt. 60 fill. Iskolásgyermekek részére pénteken és szombaton délután 1—3 óráig lányok, 3 óra után fiúk, saját fehérneművel. Gőzfürdő: péntek, szombat és vasárnap. Pénteken 9—3 óráig férfiak 1 kor. 3 óra után katonák 10 fillér; szombaton 9—3 óráig nők 1 kor. 3 óra után férfiak 60 fill.; vasárnap 7—12 óráig férfiak 1 korona. Egy évi fürdőjegy gőzfürdőbe 20 korona és kádfürdőbe 30 korona. Beteg személyek — szegénységi bizonyítvánnyal — ingyenjegyet kapnak. A tulajdonos: Stoff.

— **Gazdátlan ökrök.** A napokban Predeálon elfogtak egy gazdátlan ökröt. Valószínű, hogy úgy csempésztek át a határon s a csendőrök vagy pénzügyőrök közeledtére megugrottak. A predeáli pénzügyőrök a gazdátlan ökröt felfogták s az ottani állat-

orvos intézkedése folytán Brassóba került, ahol a baromvásártéren 163 koronáért eladták. A pénz egy része azt a gazdát illeti, aki az ökröt eladásáig tartotta a többi pedig az 1901 évi XX t. c. 23-§ értelmében a m. kir. kincstárt és a szegényalapot illeti.

— **Egy kis csillagászat.** Augusztus „kisaszony hava”, ennek folyamán lényegesen rövidül a nap hossza, mert míg augusztus hó elsején 4 óra 37 perckor kél a nap és 7 óra 34 perckor nyugszik, addig augusztus hó 31-én a nap 5 óra 12 perckor kél és 6 óra 42 perckor nyugszik. A hold változásai aug. hó folyamán a következők: Ujhold 1-én 5 óra 3 perckor reggel. Első negyed 7-én 11 óra 16 perckor, holdtölte 15-én 4 óra 31 perckor d. u. utolsó negyed 13-án 7 ó. 13 p. d. e. ujhold 30-án 2 ó. 13 p. d. u. augusztus hó 1-étől 7-ig állandóan szép időt jósolnak. 7-től 15-ig zivatarok várhatók. 15-től 26-ig az ország keleti részén gyakori eső, a hó utolsó hetében derült időjárás lesz az idő jós szerint.

— **Falusi Othello.** Kalmár István cigány már régóta féltékenykedett a feleségére, akit nem a maga fajtájából választott, hanem egy jómódu falusi gazda házából szöktetett meg. Az elmúlt héten, vándorlásuk közben találkoznak a Kolompár családdal, melynek egyik tagja Kolompár József szemétt vetett a szép Kalmáraéra. Ezen aztán a féltékeny Kalmár annyira feldühösödött, hogy kést rántott és Kolompár Józsefet mellbe szurta. Az Othello hajlamu cigányt a csendőrök letartóztatták.

— **Meggátolt tűz.** F. hó 3-án Dezsánban a lekaszált s keresztbe kötött kénéket rakták föl a szekerekre, hogy a jól megérdemelt munka jutalmát haza vihessék. Egy helyen azonban kereszttrakás közben cigarettáztak s egy szikra — véletlenül a kőve közé keveredvén, azt rögtön lángra lobbanította. A tűz pár pillanat alatt óriási gyorsasággal terjedt tovább, úgy hogy ha az ott levő emberek a tüzet, árkok ásásával nem lokalizálják, az óriási pusztítást vitt volna végbe. Szerencsére így azután a tűz terjedését sikerült megakadályozni. Lám ebből csak az a tanúság, hogy kaszállás, keresztkötés közben egyáltalában tilos a dohányzás, mert egy parányi kis élvezet — a cigarettázást érve ez alatt — óriási szerencsétlenséget és beláthatatlan károkat okozhat.

— **Telefon Sepsiszentgyörgyön.** A sepsiszentgyörgyi állami nyilvános telefon hálózatot a közhasználatnak tegnap adták át, egyelőre 27 előfizetővel. A helyközi telefonállomások mindenikéről délelőtt 8-tól 12-ig és délután 2-től esti 6-ig lehet beszélni. Nemsokára bevégzik a Sepsiszentgyörgy — Csikszereda és Brassó közötti vonal kiépítését is, s körülbelül október elején Sepsiszentgyörgy már a fővárossal is össze lesz kötve. Elszomorodik az ember, ha ilyeneket hall és látja, hogy mi semmire sem tudunk jutni! . .

— **Meztelen alakok az Oltban.** A mi Oltfolyónkban nincs se cápa, mint Fiumében, sem krokodil mint a Szamosban, hanem vannak ezek helyett meztelen uszó alakok, akik nem ismerve szemérmot, Ádám kosztümben tanyáznak órák hossza alatt az Oltban. Mitöbb, föl-föl másznak az ujonnan építendő hid most csinált álványaira s mint Hunyady egykoron: délcegen, büszkén körültekintenek az esti félhomálynál, fikszirozván a régi hidon járó-kelő bakfis leányokat. Jó

lenne ha a rendőrség ezeket az alakokat úgy lehűtené, vagy megusztatná, hogy ne lenne kedvük ezután a fikszirozásra. Talán csak: „szemérem“ is van még a földön, vagy Fogarasról már az is kiveszett?!

— A predeáli főszolgabíró szabadságon. Simén Béla, predeáli t. főszolgabíró egészségének helyreállítása végett ma 8 heti szabadságra ment. Hivatali teendőit távolléte alatt a m. kir. határszéli rendőrbiztos: Gregoriusz Frigyes végzi.

— Sok a majom táncoltató. A napot is megnevezzük a hitelesség kedvéért: f. hó 9-én délelőtt, sőt délután is Fogaras város, mint nagy község híres utcáit elárasztotta a majomtáncoltatók egész serege s nem akadt rendőr, aki ezeket a piszkos, toprongyos kéregető cigányrajkökat széjjel robbantotta volna. Avagy a majomtáncoltatással járt házalás nem megy kéregetés számban? Pardon! nem tudtuk, hogy mint minden, ugy ez is szabad Fogarason? Avagy talán ez az egy eset kivétel, mert az itt levő katonaság mulattatására engedélyezték ezt az autódafét? Fölvilágosítást kérünk!

— Mozgalmas élet. Mióta a katonák itt vannak Fogarason egész fővárosias jelleget öltött szegény kis községünk. Már kora hajnalban megharsan a kürt, pereg a dob s kész a csatára a sereg. Meleg ide — hőség oda a napos káplárok mit sem törődnek azzal, hanem hűségeken hordják a: „befelt“ a kint lakó tiszturakhoz s a zaj csak ugy 11-12 órakor, éjfélkor ér véget. A hid utca zaját most különösen nagyban emeli az Olt hidépítése, melyhez Neumann Izsák lassan-lassan haladva hozzá látatott. De, jó nekünk ez a mozgalmas élet, legalább egy pár száz friss picula itt marad Fogarason! Csak jöjjenek a katonák máskor is, hozza isten őket, mert az ő ittlétük nagyot lendít kis községünk piacán és kereskedelmén!

— Meglopott javasasszony. Jaáson a falu ismert javasasszonya épen valami fiatal, családott menyecskétől jött haza, a kedvező jövődőlés fejében kapott dus honoráriumtól jó kedvre hangolva. Amint sötét szobájába lépett, hirtelen nyakába ugrik egy jól megtermett siheder és se szó, se beszéd, ugy megöleli, megcsókolja, hogy az asszony azt sem tudja hamarosan, most van-e, vagy 50 évvel ezelőtt, Midőn azonban tudtára jöhetett volna ezeknek, a legény hirtelen elillant. Másnap azután bepanaszolta a csaknem elcsábitott asszony, hogy nem tudni mikor, nem tudni hogyan, lelopták a nyakáról azt a szép medaillont, melyet fia Amerikából küldött. Hogy nem tudta hát ezt a gaz fickót megigézni, ha csakugyan javasasszony?

△ A nagyérdemű közönség b. tudomására hozom, hogy 14 éven át, igen előkelő fogorvosi műteremben szerzett gazdag tapasztalataim után, szülővárosomba visszatérve, a Sterzing-utca 6. sz. a. Román-féle házban egy állandó fogtechnikai műtermet nyitottam. Készíteni fogok ugy egyes fogakat, mint egész fogsorokat, arany, vulkanit és kaucsukban; javitok roncsolt szájpadlásokat stb. stb., mindent a legujabb módszerek szerint és legjobb kivitelben. Műtermem nyitva van d. e. 8—1-ig és d. u. 2—7-ig. Magamat a n. é. közönség becses pártfogásába ajánlva, maradok kiváló tisztelettel Fleischmann Hermann, fogtechnikus.

△ Aroször a nőknél ép oly csunya, mint kellemetlen. Ezen segitendő, legalkalmasabb a mindenütt elismert Schmeidek-féle

Szörvesztő-re hivatkozni, mely nemcsak azért kedvelt a nőknél, mert eltávolítja az arcszört alaposan, hanem azért is, mert megadja az arcnak az üdeséget, finomságot és simaságot, a mellett vegyileg megvizsgálva és hatóságilag az arcbőrre ártalmatlannak találtatott. Ára 7 korona. Kapható Schmeidek I., Budapest, VII., Nyár-u. 18. Erre vonatkozólag figyelmeztetjük a mai lapban megjelent hirdetésünkre.

CSARNOK.

Galac történetéhez.

Utójegyzékek.

Irtá: Áron Miklós gör. kel. lelkész.

(Folytatás.)

A harmadik C) alatt említett intézőlevél.

Mi alulírottak ezennel bizonyítjuk; hogy miután Felső-Fehér vármegye alispánja, Kövesdi Gyulai Ferenc több tekintélyes és nemes birtokosok által megkeresettet az iránt, hogy hozzon egy törvényes határozatot, melyet ő a folyó 1799. évi május hó 11-én törvényesen megis hozott, mely határozat a birtokosok legnagyobb része által törvényszerűnek és helyesnek találtatván, végre is hajtottá, miután jelenlétükben felolvasta, tudomásul hozta azoknak vagy személyesen, vagy pedig meghatalmazottjaik által és megtiltotta, hogy: ezen határozat kihirdetése után bárki is ellenesse és rendkívüli időben ne merjen senki korcsmai jogot gyakorolni vagy ezen jogot másnak átengedni semmi szín alatt.

Ezen megtiltás ellen — Boeriu Péter, fogarasi lakos hozzá nem járulván — a birtokosság legnagyobb részének megkeresése folytán nevezettet meginttettem, hogy csakis akkor gyakorolja a korcsmai jogot, mikor reá kerül a sor, — így felelt: hogy ő nem veti alá magát ezen határozatnak, és a korcsmai jog gyakorlásától nem fog tartózkodni, annál kevésbé, mivel ők azt a kir. itélő tábla ítélete alapján gyakorolják.

Hogy ezen megintés valóságban a fentírtak szerint eszközöltetett, hűségünk erejével bizonyítjuk és ezen tények jövőben való igazolása végett kiadatott ezen saját aláírásunkkal megerősített és a rendes pecséttel ellátott bizonyítvány.

Galac, 1799. évi május hó 11-én.

Petki Szeoi Alesiu s. k. pálosi járásbíró (Felső-Fehér vármegye), (P. H.) és Szepesi Alesiu s. k. valandorfi járásbíró.

Fordítás latin nyelvből.

Jelen kivonatmásolatok a természetbeli eredetiekből elkészítve 1799. évben és a felsőbb főszolgabírói gyűlés által (Felső-Fehér vármegyében), előterjesztve Ő felsége elé; azonban az aláírások közül, a szegletén, már régi időkből elvanszakadva és mégis a fordítók által eléggé láthatók, — az 5., 6., 7., 8., 9. számokkal jegyzett oldalokról, szóról-szóra leírva, azokkal általunk szorosán összeegyeztetve, mindenben megegyezőknek találtattak, mit megesketett lelkünkkel bizonyítjuk.

Fogarason, 1827. évi szeptember hó 10-én.

(P. H.) Vitályos Sámuel s. k. (P. H.) Hersényi Ferenc s. k.

Ugyancsak Galac község történetének leírásában Kalamítások fejezete alatt leiratván az, hogy mint semmisítette meg a tűzvész a sokkal kisebb községet a mainál és hogy csak négy család maradt, a „galaci

bordélyosokat képezvén, kik szegénység miatt a dézsmafizetés kötelezettsége alól felmentettek, — nagyon fontos és a fenti tényeket igazoló okmányok találtattak fel, illetve őriztetnek a község levéltárában. Ezen okmányok létezéséről Pacala George volt közs. bírótól értesültem és megmondta, hogy a jelenlegi bírónak, Schispu Péternek adta át.

(Folytatása következik.)

Szerkesztői üzenetek.

Névtelen levelekre nem válaszolunk.

Többeknek. Sokszor történt már, hogy cikkeket és híreket kapunk, azonban névtelenül, vagy álnév alatt. Semmi kifogásunk sincs ellene, ha valaki nem óhajt a nyilvánosság előtt szerepelni, de viszont az is minden bevett szokás ellen van, hogy legalább a szerkesztő maga ne tudja a szerző nevét és így előtte teljesen ismeretlen egyénekért felelősséget vállaljon. Kérjük tehát a közönséget, illetve a lapban valamit közzé tenni óhajtókat, hogy ha közleményeik alá bármiféle álnevet irnak is, a rendes szokás, sőt mondhatnánk: hírlapírói törvény szerint a beküldő közölje saját nevét is a szerkesztővel; mert azt csak beláthatja akárki: nevetséges dolog olyat kívánni, hogy a szerkesztő felelősséget vállaljon olyan cikkeért, aminek szerzőjéről fogalma sincs és hogy olyan közlemények jelenjenek meg saját lapjában, amelyeknek szerzőjét sem tudja.

Cz. L. Zernest. Bocsánat a betűhibáért, mi bizony Sz-nek olvastuk a Czt. Örömmel vettük b. levelét és kérjük, gyilkoljon meg már valakit, természetesen csak pen-n á v a l. A gyárak üzeméről is szívesen veszünk akármit, vagy valami szakvéleményt cikk alakjában. Őszinte üdvözlét!

S—n J—f. Fogaras. Szívesen rendelkezésére állunk. Ha hall, vagy tud valami érdekes, aktuális jellegű hirt adja be, vagy ha karrikatura kell, megszerkesztjük s közöljük.

V. S. Miskolc. A fölötte érdekes tárcát jövő számunkban már okvetlen megkezdjük. Kérjük b. türelmét. Üdvözlét.

G. A. Fogaras. Készséggel közzöltük s kérjük becses munkálkodását ezután is. Üdvözlét.

Dr. V. Gy. Nagyszeben. Ehhez hasonló költeményt máskor is szívesen látunk. Kérjük minél gyakrabban. Üdvözlét!

I. M. Helyben. A tárcának nincs poénje, nem jó az egész. Jelen alakjában nem közölhető. Mást kérünk.

N. J. Lóko. Tehetségét kár a költészetre szétforgácsolni. Sokkal jobban tenné, ha versek helyett Kurtánál székeket „faragna“.

K. E. Fogaras. Ön nem ért a versíráshoz, de a versekben való siráshoz igen. Klancia az egész.

B. J. Helyben. Mit jelent ez a hosszú hallgatás?

S. J. Lóko. Nem közölhetjük, mert nem akarunk ugy járni, mint a „Nagyszebeni ujság“ című lapársunk! Sajtópörre nincs pénzünk.

F. G. Fogaras. Sajnáljuk, nem közölhetjük, mert nemzetiségi kérdéseket feszeget. Darázfészekbe nem nyulunk. Küldje föl a fővárosi politikai lapoknak, azok kapnak rajta.

Többeknek. A többi, beérkezett kéziratokra vonatkozólag jövő számunkban válaszolunk. Addig türelem!

Felelős szerkesztő és laptulajdonos:

THIERFELDAVID.

A fogarasi járás főszolgabírájától.

Szám: 640—1905. közizig.

Pályázati hirdetmény.

Fogaras nagyközségében lemondás folytán megüresedett községi II. szülésznői állásra pályázatot hirdetek.

Felhívom mindazokat, akik ezen állást elnyerni óhajtják, hogy a kellő képesítésüket igazolják bizonyítvánnyal, erkölcsi bizonyítvánnyal, keresztlevéllel szabályszerűen felszerelt pályázati kérvényüket hozzám folyó évi augusztus hó 25-ig annyival inkább adják be, mert a később beérkező kérvényeket figyelembe venni nem fogom.

Ezen II. szülésznői állás javadalmazása 160 korona évi fizetés, a mely havi utólagos részletekben, Fogaras nagyközség pénztárából fizetetik ki, valamint Fogaras község szervezési szabályrendeletének 34. §-ában meghatározott díjjak.

A választást Fogaras község házában folyó évi szeptember hó 2-án reggel 9 óra-kor fogom megtartani.

Fogarason, 1905. évi augusztus 2-án.

Főszolgabíró h.:
Botta Emil,
szolgabíró.

448/1905. szám.

ÁRVERÉSI HIRDETMEY.

Alulirott bírósági végrehajtó 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a fogarasi kir. járásbírósnak 1903. évi V. 1102—1. számú végzése következtében Dr. Vasu Oktávián ügyvéd által képviselt „Albina“ nagyszabeni takarék-pénztár javára a-szombatfalvi Stán Sebestyén ellen 651 kor. s jár. erejéig 1904. évi január hó 10-én foganatosított végrehajtás utján lefoglalt és 1080 kor.-ra becsült következő ingóságok, u. m.: 4 bival, 1 kanca, 2 koca, 1 szekér, széna és tengeri nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a fogarasi kir. járásbírósnak 1905. évi V. 413/1. számú végzése folytán és felperes levele folytán 54 kor. tőkekövetelés hátr., ennek 1904. évi augusztus hó 13. napjától járó 6% kamatai és eddig összesen 19 kor. 98 fillérben bíróilag már megállapított költségek erejéig, Alsó-szombatfalva község házában leendő megtartására 1905. évi aug. 30. napjának d. u. 2 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107., 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Fogaras, 1905. aug. hó 2-án.

Gyárfás Ferenc,
kir. bírósági végrehajtó.

312/905. vhtó.

ÁRVERÉSI HIRDETMEY.

Alulirott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a fogarasi kir. járásbi-

róságnak 1901. évi V.—III. 431/1. számú végzése következtében Dr. Russu Oktávián ügyvéd által képviselt „Albina“ nagyszabeni takarék-pénztár javára vojla Borzea József s társai ellen 730 kor. s jár. erejéig 1902. évi január hó 28-án foganatosított kielégítési végrehajtás utján lefoglalt és 1250 kor.-ra becsült következő ingóságok, u. m.: 11 bival, 2 tehén, 1 csikó, törökbuza, fa nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a fogarasi kir. járásbírósnak 1905. évi V. 286—1 számú végzése folytán 730 kor. tőkekövetelés, ennek 1901. évi december hó 21-ik napjától járó 6%-os kamatai és eddig összesen 3 kor.-ban bíróilag már megállapított költségek erejéig, Vojla község házában leendő megtartására 1905. évi aug. hó 22-ik napjának délutáni 2 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t.-c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Fogaras, 1905. évi aug. hó 2-án.

Gyárfás Ferenc,
kir. bir. végrehajtó

350/1905. végrh. szám.

Árverési hirdetmény.

Alulirott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a fogarasi kir. járásbírósnak 1903. évi V. 961/1. számú végzése következtében Dr. Russu Octavian ügyvéd által képviselt Albina nagyszabeni takarék-pénztár javára rukkori Buka György s társai ellen 531 K s jár. erejéig 1903. évi november hó 29-én foganatosított kielégítési végrehajtás utján lefoglalt és 970 K-ra becsült következő ingóságok, u. m.: 2 ökör, 6 bival nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a fogarasi kir. járásbírósnak 1905. évi V. 314/1. számú végzése folytán 531 K tőkekövetelés, ennek 1903. évi május hó 21. napjától járó 6% kamatai és eddig összesen 13 K 60 f-ben bíróilag már megállapított költségek hátr. erejéig, Rukkor község házában leendő megtartására 1905. évi augusztus hó 24-ik napjának délelőtti 9 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Fogaras, 1905. augusztus hó 2-án.

Gyárfás Ferenc,
kir. bir. végrehajtó.

Sz. 2522/905. tlkv.

ÁRVERÉSI HIRD. KIVONAT.

A sárkányi kir. járásbírósnak mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Moldován János ósinkai lakós végrehajtónak, nemkülömben Dr. Vasu Oktávián csatlakozó

végrehajtónak Todea Timotheus ósinkai lakós végrehajtást szenvedő elleni 84 kor. 80 fillér tőke, illetve 115 kor. tőkekövetelés s jár. iránti végrehajtási ügyében a brassói kir. törvényszék (a fogarasi kir. járásbírósnak) területén levő, az ósinkai határban fekvő, az ósinkai 1267. sz. tjbén a végrehajtást szenvedő tulajdonaként felvett 3489—71/1 hrsz. ingatlanra 3 kor., továbbá az ósinkai 1128 sz. tjbén szintén a végrehajtást szenvedő tulajdonaként felvett 3331/83 hrsz. ingatlanra 3 kor. 3489—292/1 hrsz. ingatlanra 3 kor. s végül az ósinkai 305. sz. tjbén Todea Timotei a Jánosé, Todea Sarika férj. Popa Jánosé, Todea Katarina a Jánosé, kiskoru Moldován János a Jánosé, kisk. Moldován Sarika a Jánosé, kisk. Moldován Miklós a Jánosé, kiskoru Moldován Anna a Jánosé, Popa Sarika szül. Todea és Todea Jakób a Jánosé tulajdonát képező

570, 571 hrsz. ingatlanra	360 kor.
1355/1	21
1355/3	13
2713/2	9
2823	7
3299	5
3371/1	7
3548/2	15
3647/2	7
3846/1	13
3912	5
4520	17
5518/1	39
6005/3	10
6206/2	1
6210/2	1
6597/1	8
6597/3	8
6889	40
7334	7
7448/2	18

nában ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte és pedig Moldován János érdekében az előbb felsorolt összes ingatlanokra Dr. Vasu Oktávián érdekében pedig csupán az ósinkai 305. sz. tjbén fentebb felsorolt ingatlanokra és az ingatlanok az 1905. évi szeptember hó 6. napján d. e. 9 órakor Ósinka község házában leendő megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékát készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-c. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. nov. 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előlegesen elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Sárkány, 1905. évi június hó 16-án.

A kir. bíróság mint telekkönyv hatóság.

Stavarsz,
kir. aljbíró.

486/905. végr. szám.

Arverési hirdetmény.

Alulirott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a nagyszabeni kir. törvényszéknek 1904. évi 2779. számú végzése következtében Dr. Motok Miklós ügyvéd által képviselt Furnica fogarasi takarék-pénztár javára rukkori Buca György s társai ellen 1700 K s jár. erejéig 1904. évi május hó 2-án foganatosított kielégítési végrehajtás utján lefoglalt és 1060 K-ra becsült következő ingóságok, u. m.: 2 ökör, 3 bival, 1 koca, gazdasági eszközök nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a fogarasi kir. járásbírósnak 1905. évi V. 228/I. számú végzése folytán 1700 K tőkekövetelés, ennek 1902. évi október hó 12. napjától járó 6% kamatai és eddig összesen 131 K 20 f-ben bíróilag már megállapított költségek erejéig, Rukkor község házában leendő megtartására 1905. évi augusztus hó 24-ik napjának délelőtti 9 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzés-

Építések, asztalok és lakatosok részére legújabb
tervezési minták
külön-külön 60 fillérjével kaphatók Thierfeld Dávid
könyvkereskedésében Fogarason.

Kiváló vaspraeparatum a KRIEGER-féle TOKAJI CHINA-VASBOR.

Elsőrangú magyar vas-specialitás kitűnő sajátosságaiért, úgy mint rendkívüli könnyű és gyors felszívódás, étvgygerjesztés, kellemes íz és magas vastartalom (100 gramm borban 0,05 tiszta vas), az országos egészségügyi tanács javaslatára a belügyminiszter ur engedéllyel látta el. Az eredmény feltétlenül biztos. Készítményem már szerte a legjobb hírnévnek örvend. Sokan utánozzák; de egyik utánzat sem azonos az én készítményemmel, különbözik már az előállítási módban is, melyet csak magam, mint nagyban készítő követhetek. Kis üveg 3.20, nagy üveg 6 korona. Kapható az ország összes nagyobb gyógyszerházaiban és főelárusító helyén
Telefon 58—47. Telefon 58—47.

MAGYAR KORONA gyógytár BUDAPEST, KÁLVIN-TÉR.

sel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adni.

Fogaras, 1905. augusztus hó 2-án.

Gyárfás Ferenc
kir. jb. végrehajtó.

Egy jó házból való fiu
tanulónak
felvétetik
FRIED ELEK
fodrász és borbély üzletébe, Fogarason.

A Vártéren két
udvari lakás
egy 3 szoba, konyha és kamara és
egy 3 szoba és konyha kiadó.
Bővebbet EPSTEIN IGNÁC-nál, Bethlen-
utca, Náhoczky-ház.

Fizetési nehézségeket

kereskedők, gyárosok, hivatalnokok és iparosoknál bármely helyen szakember insolvencia jelentés nélkül, jogi tanácsos közreműködésével rendez. A szükséges fedett egyezkedési hitelek megszerzi. Csődök egyezkedése is elvállaltatik.

BLEIER FRIED és TÁRSA
budapesti bejegyzett cég 1-7
BUDAPEST, Erssébet-körut 23. szám.

Sz. 1349 -905.

Hirdetmény.

A fogarasi m. hir. ménesbirtok pinzgau tenyészetéből tenyésztési célokra alkalmas:
18 darab számfeltli pinzgau üsző
9 " kisorolt " tehén,
továbbá bivaly tenyészetéből:

9 darab kisorolt bivalytehén,
folyó évi augusztus hó 19-én d. e. 9 órakor a Fogaras város belterületén fekvő majorban tartandó szóbeli árverés útján el fog adni.

Ugyancsak eladásra bocsáttatik a folyó évi augusztus hó 18-án d. e. 11¹/₂ órakor az igazgatóságnál tartandó ajánlati versenytárgyaláson, mint tenyésztési célokra nem alkalmas vágómarha:

8 darab pinzgau tehén

3 " három éves pinzgau üsző.

Ez utóbbiakra vonatkozó 1 koronás bélyeggel ellátott ajánlatok a versenytárgyalás jelzett határideje előtt alólirott igazgatósághoz nyújtandók be.

Fogaras, 1905. évi augusztus 2-án.

A fogarasi m. kir. ménes-
birtok igazgatósága.

2-2

Legfinomabb befőttés

pergament
papir kapható

Thierfeld Dávid könyvkereskedésében
Fogarason.
(1 iv 6 fillér.)

A vegyileg megvizsgált, amellet hatóságilag az arcbőrre ártalmatlannak talált
SZÖRVESZTŐ
eltávolítja hölgyeknél az oly csunya, kellemetlen areszört gyökerestől, anélkül, hogy az arcbőrnek legkevésbé is ártana és az arcnak megadja az üdőséget, finomságot és simaságot. Ára 7 korona.

Vidéki megrendeléseket diszkrétan utánvét mellett eszközöl:

SCHMIDEK I. Budapest, VII., Nyár-utca 18

Régi ajtók és kirakatok eladók.

Bővebbet Thierfeld Dávid könyvkereskedésében.

Egy jó karban levő

kerékpár

jutányos áron eladó. Bővebb értekezés Járos I. üzletében Fogarason. 2-2

ELEKTROTECHNIKAI SZAKISKOLA.

Pozsony, Wallon-utca 14.

Laboratorium és tanműhellyel
összekötve.

Szakiskola a teljes elektrotechnika és géptan számára.

F. é. szeptember 1-én kezdimeg a beiratást az I-ső időszak oly tanulóinak számára, kik:

Elektrotechnikusoknak (gyári hivatalnokok stb.) akarják magukat úgy elméletileg, mint gyakorlatilag (2 évfolyam alatt) kiképeztetni.

Felvételi kor: 14-től 30 évig. Képzettség: 3-4 közép vagy polgári iskola, kereskedelmi vagy ipariskola.

Az elektromos erő állandóan növekedő alkalmazása, erőátvittele és világítási célokra, továbbá chemiai gyárakban stb. stb. a szülőkre (gyámok) nézve ajánlatossá teszi, fiaikat fentnevezett intézetbe való beiratkozás által ezen ép oly szép, mint reményteljes pályára küldeni. — Jelentkezni minden nap lehet. Kívánatra az igazgatóság prospektust küld és kérdezősködésekre postafordultával felel.

Az intézet internátussal van egybekötve.

Az igazgatóság.

4-4

Erős Gyula

NAGYSZEBEN, Disznódi-utca 3. szám.

Mindennemű órák, ékszerek, arany- és ezüstáruszerek, ezüst-
evőeszközök, asztalfeltétek, templomi kellékek.

Erdély legnagyobb raktára.

Látszerészi cikkek nagyraktára.

Szétküldés csakis utánvét mellett

Mindenféle vésések legjutányosabban számíttatnak.

Ócska arany és ezüst tárgyakat, drágaköveket, keleti gyöngyöket a legmagasabb napi árban beváltom, vagy oserébe

fizetéseken elfogadom.

Kérjen nagy képes árjegyzéket ingyen és bérmentve

4071 F. sz.

Valódi ezüst remontoir
női óra, 3 erős fedéllel
szép kivitelben 12 K.
37-52

Kitűnő minőségű és legmagasabb szilárdságú Portland-Cementet ajánl olesó áron a

Brassói Portland-Cement-Gyár

BRASSÓBAN.

Fogarason kapható: Gebauer W., Schul H. és Thierfeld L. urak kereskedéseiben.

Ny. Thierfeld Dávid könyvnyomdájában, Fogarason.